

ærede Medlem er lovlig gammeldags paa det Punkt. Det ærede Medlem kunde vist have haft Ret, hvis han havde talt her fra denne Plads for et Par Aar eller tre siden. Da er det meget rimeligt, at Arbejdsevnen eller Arbejdsydelsen var nedsat efter Krigsperioden; det var den ikke blot her i Landet, men i alle Lande. Men jeg kan forsikre det ærede Medlem, at ude i Landet, hvor jeg nøje kender Arbejdsforholdene, er Arbejdsydelsen nu ganske paa Højde med, hvad den har været før Krigen. Jeg skulde tro, at f. Eks. Havnearbejderne i Esbjerg nu yder et større Arbejde, end de tidligere har kunnet yde, og i hvert Fald ved jeg fra Skibskaptajner, der kommer dér, eller Rederier, der faar lossat dér, at de er udmærket fornøjede med de Havnearbejdere, de har dér, og siger, at de ingen Steder i Verden faar Skibe lossat hurtigere og bedre end f. Eks. i Esbjerg Havn — jeg antager, det samme er Tilfældet i Københavns Havn og andre danske Havne. De danske Havnearbejdere, som er dem, Folk fra andre Lande har lettest ved at komme i Forbindelse med, er altsaa vel ansete, og man ved, at de kan udføre et godt Stykke Arbejde. Jeg tror derfor ikke, der er Anledning til at tale hverken direkte eller indirekte om de danske Arbejdes Ydeevne. Den er forholdsvis større end Overklassens Ydeevne med Hensyn til Arbejde her i Landet. Jeg tror, man roligt kan sige, at baade Overklassen og visse Dele af Middelstanden i høj Grad er kommet ind paa at yde mindre Arbejde for den Indtægt, den Provision, de tager, end de gjorde tidligere, og det forekommer mig derfor, at den højtærede Minister burde samle sin Opmærksomhed om det, der er betydelig vigtigere end det, han her har for, nemlig at begrænse Avancerne og indføre den Priskontrol, vi saa længe har savnet her i Landet. Lad Regeringen gøre det muligt at producere netop ved, at ikke de ledende, Fabrikkerne og de handlende, faar for store Avancer; lad os faa de Nedsættelser, som vore forretningsdrivende saa længe har ønsket, af Fragter og Havnetakster og andre lignende Takster, der hindrer Omsætningen, og lad os endelig faa den Priskontrol, som den højtærede Indenrigsminister har lovet os; saa vil den højtærede Minister kunne sige, at han dog har gjort

noget for at raade Bod paa de ulykkelige Forhold, hvorunder vi lever. I de Taler, den højtærede Minister har holdt her i disse Dage, har han kun henvist til, at Arbejderne har at betale det hele, men saaledes kommer det sikkert ikke til at gaa. Den højtærede Minister oplever sikkert ikke, at alene Arbejderne kommer til at dække med deres Løn og deres Arbejdstid de ulykkelige Forhold, hvorunder vi lever.

Forespørgeren (Stauning): Den højtærede Ministers mange Udtalelser i denne Sag nøder mig til at gøre nogle Bemærkninger og dermed til beklageligvis at spille den kostbare Tid, som den højtærede Minister talte om. Tillige skal jeg, da jeg nu dog har Ordet, tillade mig et Par Bemærkninger til de to ærede Ordførere for det konservative Parti og for Venstre.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at den Sammenligning, jeg havde gjort mellem Tjenestemændene og Arbejderne, var ikke holdbar, eller noget i den Retning. Det forstaar jeg ikke. Jeg kan ikke se Forskellen paa en Jernbaneportør eller en Jernbanekonduktør eller en Ledvogter eller en Stationsarbejder og en Arbejdsmand, der arbejder ved et Baneanlæg, eller en Haandværker, der arbejder paa Banens Værksted, og deslige. Jeg kan ikke se Forskellen, der skulde give Ret til at danne Værn om Tjenestemændene, medens man prisgiver de egentlige Arbejdere. Nu forstod jeg i øvrigt paa det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtalelser, at han ikke i og for sig bifalder de fascistiske Tilbøjeligheder, som den højtærede Indenrigsminister gjorde sig til Talsmand for. Det er for saa vidt glædeligt, at det konservative Parti, der har adskillig Forbindelse med Arbejdsgiverne, ikke med Hud og Haar gaar ind i den revolutionære Idé, som den højtærede Indenrigsminister baade forleden og atter i Dag saa stærkt har taget til Orde for.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel erklærede, at han ikke heller vilde stemme for og ikke vilde tilraade at stemme for den af det ærede Medlem Hr. P. Munch stillede Dagsorden, og jeg forstod, at Motiveringen var den, at han mente, den dér anviste Fremgangsmaade vilde kræve Overvejelser, der tog Tid, og at det ikke vilde give Arbejde. Det erkender jeg, og jeg har ogsaa